

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **A. R. I.**, narozený dne X,
alias A. M. S. A. D., narozený X,
bez státní příslušnosti, bytem X,
zastoupený zmocněnkyní Mgr. M. M.,
sídlem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1422/DS-PR-P13-2019 ze dne 20. 11. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím č. j. OAM-1422/DS-PR-P13-2019 ze dne 20. 11. 2019 rozhodl tak, že Rakouská republika je státem příslušným k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu žalobce podle čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013. Zjistil totiž, že se žalobce na území České republiky nachází bez povolení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

k pobytu a dříve podal žádost o mezinárodní ochranu v Rakousku dne 2. 8. 2011 a 12. 9. 2013 a dne 25. 6. 2013 ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska. Žalovaný neshledal důvod pro uplatnění diskrečního oprávnění podle čl. 17 odst. 1 nařízení, neboť družský svazek žalobce s občankou ČR se mu s ohledem na okolnosti případu a rozpory ve výpovědích jevil jako účelový.

2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou, v níž uvedl, že rozhodnutí žalovaného považuje za nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života. Rakousko nemůže být příslušným státem, neboť žádost žalobce o mezinárodní ochranu již dříve zamítlo. Dále žalobce poukázal na to, že již půl roku žije s občankou ČR ve společné domácnosti a podílí se na úhradě jejich nákladů. Žalovaný měl jejich vztah a životní plány vzít do úvahy. Závěry žalovaného o účelovosti vztahu nemají oporu v dokazování. Žalovaný pak měl přihlédnout i k zájmu na slučování rodin a dosavadní bezúhonnosti žalobce. Žalobce i jeho družka byli oběťmi rasově motivovaného trestného činu, a proto je právem žalobce pobývat na území ČR do skončení trestního řízení.
3. Žalovaný k žalobě sdělil, že žalobce nepožádal v ČR o mezinárodní ochranu a nesdělil zásadní důvody, které by bránily jeho předání do Rakouska. Rodinnou situaci žalobce žalovaný zohlednil a dostatečně se s ní v rozhodnutí vypořádal. Rakousko pak přemístění žalobce akceptovalo.
4. Žaloba není důvodná.
5. Žalobce zpochybňoval rozhodnutí žalované pouze z toho hlediska, zda jej lze považovat za žadatele o mezinárodní ochranu v Rakousku a zda byl řádně zohledněn jeho rodinný život.
6. K tomu lze uvést, že podle čl. 3 odst. 2 nařízení č. 604/2013 (tzv. zbytkového kritéria) je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu zásadně příslušný první členský stát, ve kterém byla žádost podána, pokud nemůže být na základě kritérií vyjmenovaných v tomto nařízení určen příslušný členský stát. V případě žalobce je jím Rakousko, což žaloba nezpochybňuje.
7. Podle čl. 18 odst. 1 písm. d) téhož nařízení je členský stát příslušný podle tohoto nařízení, tj. Rakousko, povinen přijmout zpět za podmínek stanovených v člancích 23, 24, 25 a 29 státního příslušníka třetí země nebo *osobu bez státní příslušnosti, jejíž žádost zamítl* a která učinila žádost v jiném členském státě, nebo *která se nachází na území jiného členského státu bez povolení k pobytu*.
8. Žalobce je právě takovou osobou. Skutečnost, že jeho žádost byla v Rakousku zamítnuta, na posouzení nic nemění, neboť právě s tím nařízením výslovně počítá (srov. i jeho čl. 24). Námitka tedy není důvodná.
9. Není důvodné ani tvrzení, že žalovaný nepřihlédl k rodinné situaci žalobce. Na str. 5 napadeného rozhodnutí žalovaný svá skutková zjištění a návazné právní hodnocení popsal v dostatečném rozsahu, srozumitelně, logicky a na věc přiléhavě: žalobce se s družkou podstatně neshodl na délce vzájemného vztahu, neprokázal její těhotenství a nebylo zjištěno, že by na něj družka byla odkázána. Z ničeho tedy neplyne existence zásadního zásahu do rodinného či soukromého života žalobce.
10. Nehledě na to, samotné nařízení č. 604/2013 vychází ze snahy o zachování celistvosti rodiny (srov. recitály 15–17), žádné z pravidel nařízení k zachování celistvosti rodiny však na případ žalobce nedopadá (a žalobce ostatně na žádné neodkazuje). Zvažoval-li žalovaný

vůbec možnost uplatnění diskrečního čl. 17 odst. 1 nařízení, jednal zjevně nad rámec textu tohoto předpisu bez jakéhokoliv vysvětlení (či odkazu na relevantní judikaturu Soudního dvora EU). Uplatnění diskrece totiž text nařízení vylučuje, je-li stát určen podle zbytkového kritéria čl. 3 odst. 2 nařízení (srov. rozsudek NSS č. j. 6 Azs 67/2016-34 ze dne 18. 5. 2016, č. 3447/2016 Sb. NSS).

11. Žalobcem odkazovaná směrnice Rady č. 2003/86/ES ze dne 22. září 2003, o právu na sloučení rodiny, na jeho věc vůbec nedopadá (srov. její čl. 3). Zajištění přítomnosti žalobce v ČR pro účely trestního řízení je úkolem orgánů činných v trestním řízení, o zákonnosti napadeného rozhodnutí to nic nevypovídá. Marrákešská (politická) deklarace pak není ani pramenem práva.
12. Rozhodnutí žalované tedy netrpí vytýkanými vadami řízení a její právní úvahy jsou v souladu se zákonem. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
13. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 21. února 2019

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **A. R. I.**, narozený dne ...,
alias **A. M. S. A. D.**, narozený ...,
bez státní příslušnosti,
bytem J. 14, K. V.,
zastoupený zmocněnkyní Mgr. M. M.,
sídlem K. 419/5, K. V.,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1422/DS-PR-P13-2019 ze dne 20. 11. 2019,

takto:

Rozsudek č. j. 60 Az 78/2019-33 ze dne 21. 2. 2020 se opravuje tak, že se mění rok jeho vyhlášení na rok 2020 namísto roku 2019.

Odůvodnění:

1. Na základě podnětu Nejvyššího správního soudu krajský soud zjistil, že uvedl datum vyhlášení rozsudku č. j. 60 Az 78/2019-33 nesprávně jako 21. 2. 2019. S ohledem na obsah protokolu o vyhlášení rozsudku i ostatní okolnosti jde o zjevnou chybu v psaní, kterou je soud povinen odstranit podle § 54 odst. 4 s. ř. s. bez ohledu na to, zda jde o chybu bagatelní. Z toho důvodu soud rozsudek č. j. 60 Az 78/2019-33 opravil tak, že uvedl správné datum jeho vyhlášení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 3. června 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.